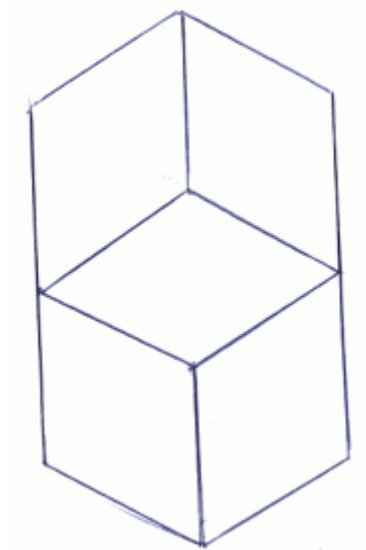

DE FIGUUR VAN THIÉRY

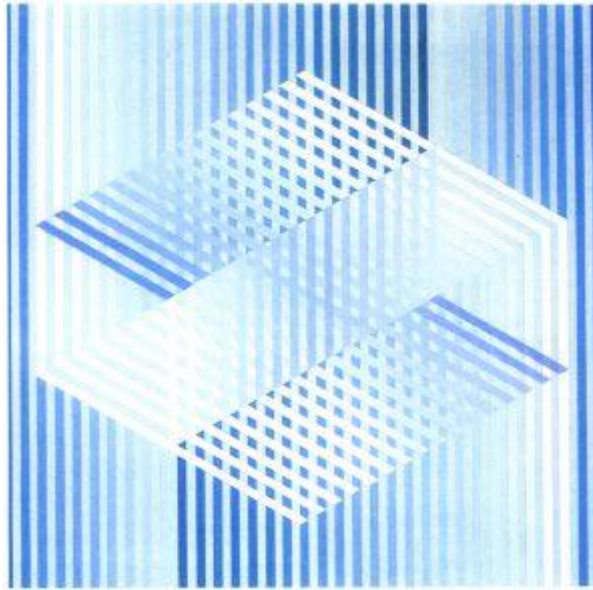
In 1895 publiceerde Armand Thiéry een uitgebreid artikel over zijn onderzoek op het gebied van een bepaalde groep optische illusies. Daarin vinden we voor het eerst de figuur die nu zijn naam draagt. Ze is opgebouwd uit 5 ruiten, met hoeken van 60 en 120 graden.

Het is een figuur die heel gemakkelijk als een ruimtelijk voorwerp wordt gezien. Het lijken twee kubussen. Niet zo vermeldenswaardig, want de gezichtszin in onze hersenen probeert vrijwel alle vlakke beelden op het netvlies ruimtelijk te interpreteren.

Maar hier is iets bijzonders aan de hand: als we enige ogenblikken naar de figuur blijven kijken, lijkt het onderste deel een gewone kubus en het bovenste alleen twee losse zijvlakken van een kubus. Plotseling verandert het beeld, en zien we bovenaan een kubus en twee zijvlakken onderaan. Het is net een vreemd stoeltje dat je nu eens rechtop en daarna weer op z'n kop ziet. Weer een voorbeeld van optische inversie.

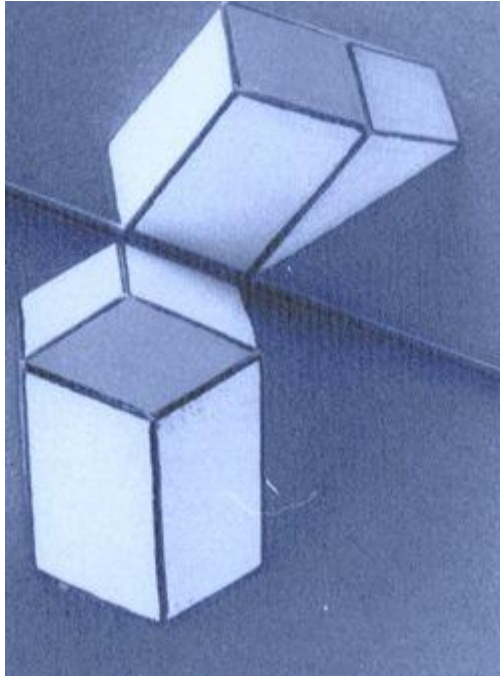
Het is een geliefde figuur bij verschillende hedendaagse kunstenaars. Vasarely gebruikte hem in vele varianten. Minder bekend zijn de schilderijen van Monika Buch waarvan hieronder een voorbeeld.

Een van de aardigste vind ik het gehuchtje van de Japanner Mitsumasa Anno waarin verschillende huizen hetzelfde dak delen. Hier is de oorspronkelijke figuur moeilijker te herkennen..., maar bij de herkenning is de verrassing des te groter.

Tot slot een vraag: is de Thiéryfiguur ook als ruimtelijk object te maken. Ja, prof. Deregowski van de universiteit van Aberdeen stuurde me een houten veelvlakje dat onder een bepaalde hoek bekeken een Thiéryfiguur is.

Hierboven ziet U het voorwerpje en zijn spiegelbeeld.
U mag puzzelen hoe het er echt uitziet.